

Sygn. akt VIII C 2495/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) ((...)) S.A. w L.

przeciwko A. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2495/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 17 listopada 2014 roku w elektronicznym postępowaniu sądowym powód (...) ((...)) S.A. z siedzibą w L., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o zasądzenie od pozwanego A. P. kwoty 2.840,86 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2014 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 22 lipca 2014 r. nabył od (...) S.A. wierzytelność wobec pozwanego. Na podstawie zawartej umowy pierwotny wierzyciel wystawił na rzecz pozwanego 6 faktur VAT na kwoty 91,74 zł., 159,67 zł. oraz dwukrotnie po 85 zł. i 203,84 zł., a także notę na kwotę 1.751,15 zł. Powód podał, że na dochodzoną pozew kwotę składa się należność główna wynikająca z faktur VAT oraz noty w łącznej wysokości 2.580,24 zł. oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 260,62 zł.

(pozew- k. 2- 4)

Nakazem zapłaty z dnia 28 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie zasądził od pozwanego A. P. na rzecz powoda kwotę 2.840,86 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 636,45 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(nakaz zapłaty k. 4 v.)

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi z uwagi na to, że wskazany w pozwie adres pozwanego był nieprawidłowy.

(postanowienie k. 6 v.)

Na rozprawie w dniu 14 stycznia 2016 r. pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się. (protokół rozprawy - k. 18)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W przedmiotowej sprawie powód (...) ((...)) S.A. z siedzibą w L. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do A. P. wynikająca z zawartej przez pozwanego z (...) S.A. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał bowiem, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od pierwotnego wierzyciela. Powód nie przedstawił, żadnego dowodu nabycia przez (...) ((...)) S.A. z siedzibą w L. wierzytelności wobec A. P..

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy wskazanej w treści pozwu, i że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148), a nie zrobił tego. Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Niezależnie od powyższych okoliczności prowadzących do oddalenia powództwa, podnieść należy, że powód twierdził, iż jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowie zawartej pomiędzy (...) S.A., a pozwanym. Strona powodowa nie załączyła jednak do akt sprawy ani kopii umowy łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem, jak również innych dokumentów, z których wynikałaby kwota dochodzona pozwem, w tym faktur i noty, na które powoływała się w uzasadnieniu pozwu. Również w tym zakresie powód nie sprostował ciężącemu na nim zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężarowi udowodnienia okoliczności faktycznych, z których wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje także swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.